

1887-01-31

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Holger Drachmann

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

Emneord:
Filantropi, mæcenvirksomhed

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen er begejstret for folkeeventyret 'Der var engang', som han har set på teatret (premiere 23. januar 1887). Han udtrykker sin glæde over Holger Drachmanns mentale sundhed.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg 31 Januar 1887

Høistærede Hr Holger Drachmann

et er med sand Glæde jeg har modtaget Deres Nytaarshilsen, ikke alene for den hjertelige Paaskjønnelse De deri udtaler, som forvisser mig om at De har forstaaet mig, men jeg glæder mig endnu mere over den aandelige Sundhed og den Ligevægt i Sindet og naturlige Livsglæde, som deres Brev lægger for Dagen, thi uden disse Betingelser kan en Digter neppe paa en gribende Maade skildre det Sande, det Store og det Skjønne. Om denne Deres aandelige Sundhed og Kraft vidner jo ogsaa Deres sidste skjønne og betydningsfulde Digtning, som jeg heldigvis fik Tid til at gjenlæse en Gang før jeg igaar saa den paa Scenen.

Jeg maa tilstaae, at jeg havde en større Nydelse ved at læse den i Ro end ved at see den under Opførelsen, trods den i det Hele fortræffelige Udførelse og den virkningsfulde Udstyrelse, men ved Opførelsen maatte jo meget forkortes eller helt udelades og min svækkede Hørelse berøvede mig desværre en ikke ringe Del af Nydelsen, netop af det Allerskjønneste. Men jeg bør dog ikke fordølge, at jeg desuagtet gjentagne Gange blev saa stærkt bevæget, at jeg fik Taarer i Øinene.

Da jeg taler fra aabenhjertet, kan jeg paa den anden Side ikke fortie, at der var eet Sted, hvor min Nydelse blev forstyrret nemlig ved 3^{die} Afdelngs Slutning, hvor Prindsen paa en voldsom Maade slæbte Prindsessen ud. Stemmer det med Textens Ord og med Digterens Tanke? Jeg vilde hellere see Prindsen bortføre hende paa sine Arme som "sin" Eiendom eller ved Tæppets raske

Fald forhindres i at see den i Texten ikke omtalte Bortførelse. Jeg omtaler kun denne Slutning, fordi jeg tydeligt mærkede, at den mishagede Flere end mig Til Slutning maa jeg endnu bringe Dem en Tak for "Folkesangeren", ikke alene for hans herlige sang (især Texten selv og Musikken) men tillige for det Svar, De har lagt ham i Munden, at han vil være Frihedens Sanger. Jeg hørte deri et Ord

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

fra Dem selv, som glædede mig, da jeg end i Dem ser en
Forbundsfælle i Kampen for Frihed for enhver ærlig Mand i
Modsatning til al Slags Enevælde og Undertrykkelse, hvorfra
denne end kommer. Om nogle Dage Tiltræder jeg med Familien
en Reise paa flere Maaneder

til Syden og jeg maa derfor nu sige Dem farvel for længere Tid.
Idet jeg lykønsker Dem til den almindelige anerkjendte Stilling, De
nu indtager blandt Danmarks Digtere, kan jeg, uden at ville
smigre, udtale min Overbevisning om, at denne Anerkjendelse
allerede har slaaet saa dybe Rødder, at den stadigt vil voxe, til
Trods for al den hadefulde Modstand og Forfølgelse, som De nu er
Gjenstand for. Det bedste Skjold mod den Slags Angreb er
overlegen Ro og med denne kan Digteren Holger Drachmann nu
med Tryghed væbne sig!

Med sand Høiagtelse
Deres hengivne
J. C. Jacobsen

Carlsberg 31 Januar 1887

Kjære Vende for Halvt Doctormann

Det er med sandt Glæde jeg har
modtaget Deres Kjærlighedsbrev, der alene
for den sjældne Paakjæmper de der
indtaler, som sammestid mig om at de
jag forstaaet mig, men jeg glædes mig
antagelig den aandelige Trivsel og den
Ligevægt; Trivsel og naturlige Trivsel.
som Deres Brev lægger for mig, der
inden det Ophænges der er dog
mange som en godkendt Maade der
det faar, der Maas og det Kjæmper.

Om den Deres aandelige Trivsel og
Trivsel maa jeg ogsaa Deres lille Kjæmper
og bestemmelsesfulde Ligevej, som jeg
jaldemil sit Cit dit et gjennemløst en
Gang for jeg igaaet som den som Trivsel.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Jeg maa tilføje, at jeg sendte en
Præens Skizze med et baski den i de,
ent med et par den under Opførelsen, hvad
den i det hele fastsættelige Beskrivelse og
den indvirkende paa de betyngelse, som med
Opførelsen maatte jo meget fastholdt og
fjelt indlader og min fastholdt jærte binned
mig betænkning om den omg. Det af Skizzen
indlag af det Altsaglige omvendt. Men jeg har
dog ikke forudset, at jeg derisindst og indlag
Gangt den for Stadets hermed, at jeg
for Træer i Runden.

Da jeg vilde for at indsende, den jeg
for den anden Side ikke faste, at det var
med det, som min Skizze den fastholdt
menlig og det Altsaglige Beskrivelse, som faste
for en malte Maa de Skatte forindretten
sit. Nummer det med England Ost og med
Englandens Center? jeg vilde tillige den
forindretten bestemme paa den som
som den forindretten eller med Skizzen og den

Det fastholdt i et par den i England
ikke amballe Beskrivelse. Jeg amballe
den den Beskrivelse, faste jeg lykket
med det, at den med Sjæde eller med mig.

Det Beskrivelse men jeg endnu betyng
den en det for "Lille Tange", den
alene for fast faste den (det England
fjelt og den) men tillige for det den,
de fast lagt som i Runden, at den med
saa den faste den. Jeg faste den
at Ost for den Side, som glædet mig, da
jeg med i den for en indsendt fælle
Tange fast faste for en fast indlag
i den faste det at Skat forindretten
og indretten Skatte, som den den
Lomme.

Om nogle Dage tillæder jeg med
Lomme en det, som faste den den

Det Ogden og jeg naar Roser med sig
deri Sammel for Lungen Tid.

Det jeg lyttende deri det der
atværdelig anerkendte Pølling, de der
indtages blandt Lægemidde Ligeledes,
der jeg, inden at alle frueger, indtals mine
Ombeholdning om, at deres Anerkendelse
allerede for Raad fra Lige Læder, at der
stodt mit navn, det end for at der fæ-
fæde Mandstænd og Lægefælle, som de der
er Gjensand for. Det beder Høret
med der Pølling Angreb er anerkendte
de og med deres der Ligeledes
Kølgel Drachmann in med Pølling
nabun sig!

Med sand Jærgelst
Læge Lægen

J. C. Jacobsen